

at øve nogen som helst Vilskaarlighed. — Jeg ser, jeg har glemt at motivere Endringsforslaget under Nr. 5 til § 2 og skal derfor gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til dette Endringsforslag. I den nu bestaaende Lov om Kirkers Opvarmning hedder det i § 6: „Naar Menigheden ønsker en mere fuldstændig Varmeindretning end ovenanført, kan Tiendeereren ikke modsætte sig saadant, men han er ikke pligtig at bidrage til Omkostningerne ved dens Tilvejebringelse og Vedligeholdelse ud over det Beløb, som efter Kirkesynets Støn vil medgaa til at anskaffe og holde i brugbar Stand de til Kirkens Opvarmning fornødne Rattelovne“. Denne Pligt for Tiendeereren til at give et passende Skvivalent, hvor man ikke benytter Rattelovne til Kirkers Opvarmning, men maa gaa til særlige Varmeapparater, har Ministeren i sit Forslag ikke medtaget. Udvalget mener ikke, at der her er nogen Anledning til at fritage Kirkeeererne fra den Pligt, som de have ifølge den bestaaende Lovgivning, og derfor har man stillet Endringsforslaget under Nr. 5.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Endringsforslagene til Vedtagelse af det høje Ting. Jeg skal ikke udtale mig om de Endringsforslag og Underendringsforslag, der uden for Betænkningen ere stillede af et æret Medlem, førend jeg har hørt det ærede Medlems egen Motivering deraf.

Mr. Nielsen: Ja, jeg kan jo i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte, men da der er et Par enkelte yderligere Forandringer, jeg gerne vilde have ind i Lovforslaget, har jeg taget Ordet, men jeg skal gøre det meget kort. Efter § 1, første Stykke, kan Kirkesynet, naar Hæftallet af Familiefædre o. s. v. ønsker det, paa visse nærmere Betingelser faa paalaagt Tiendeereren at opføre de fornødne Rattelovne. Jeg har foreslaaet en Endring der, som gaar ud paa, at „kan“ forandres til „skal“. Jeg mener nemlig ikke, at det burde være et Støn hos Kirkesynet, om en Kirke skal have Rattelovne eller ikke. Der staar ganske vist i Slutningen af § 1, sidste Stykke: „Bægrer Kirkesynet sig ved at give det ønskede Paalæg, have de paagældende Menighedsmedlemmer Adgang til at forlange Overshyn“. Altsaa, i visse Tilfælde vil Stønnet blive lagt over til Overshynet. Det mener jeg heller ikke, det bør. Jeg mener i det hele taget, at naar mere end Halvdelen af Sognets Beboere ønsker det, er det en Ret, de have, og som de skulle have gennemført, som

de ønske det. Naar jeg har foreslaaet, at „kan“ forandres til „skal“, og alligevel ikke har foreslaaet, at sidste Punktum i Paragraffen udgaar, er det, fordi jeg kunde tænke mig, at der kunde komme et ganske specielt enkelt Tilfælde, hvor Kirkesynet alligevel ikke paalagde, hvad der er Lov, fordi det kom i Tvivl om, hvordan en Kirke skulde opvarmes, paa hvilken Plads Rattelovnen skulde anbringes. Særlig efter en Del Forordninger, som for nogle Aar siden bleve stillede fra Kultusministeriets Side med Hensyn til Storstene o. s. v., kan det være temmelig vanskeligt i smaa Kirker at finde en saadan Plads. Jeg ved et Tilfælde, hvor Kirkesynet har opgivet det, og hvor Overshynet har maattet afgøre, hvordan det skulde ske. Derfor har jeg ikke foreslaaet, at det sidste Punktum udgaar, men ladet det blive staaende, samtidig med, at „kan“ bliver forandret til „skal“, og jeg vil anbefale det høje Ting at vedtage dette Endringsforslag. — Efter første Stykke i § 1 har jeg foreslaaet, at man indsatte: „(ifr. § 6)“. Det er nemlig den Paragraf i Lovforslaget, som handler om Ministeriets Myndighed til at nedsette eller fordele Byrden paa flere Aar. Dermed er det altsaa angivet med denne Tilføjelse: „(ifr. § 6)“, at det efter min Mening bør være i Ministeriets Haand at lempe det og derimod ikke i Synets eller Overshynets Haand at nægte Anbrinaelse af Rattelovne. — Til § 2 har jeg stillet et Underendringsforslag til Udvalgets Endringsforslag. Den ærede Ordfører (Berntsen) talte nu sidst om, at efter nærværende Forslag skulde Tiendeereren ikke deltage i Vedligeholdelsesomkostningerne, naar det var et Varmeapparat, der blev anskaffet, hvorimod han skulde deltage i Anskaffelsesomkostningerne saaa meget, som Rattelovnen vilde koste efter Synets Støn. Det mener jeg er noget uretfærdigt, at Tiendeereren, hvor han har anskaffet en Rattelov, skal vedligeholde den, men hvor han har været med til at anstafte Varmeapparat, skal han ikke være med til at vedligeholde det. For det er jo for det meste saadan, at saadanne smaa, ogsaa udbortes smaa, Kirker have den mindste Tiende, medens de udbortes store Kirker, som ville kræve store Varmeapparater, have den største Tiende. Det forekommer mig altsaa uretfærdigt, at den Tiendeer, som oppebærer den lille Tiende, skal være med til at vedligeholde Rattelovnen, medens den Tiendeer, som oppebærer den store Tiende, ikke skal være med til at betale Vedligeholdelsesomkostningerne. Jeg har nu ikke været ganske enig med det ærede Udvalg i Formuleringen af denne Del af § 2. Det ærede Udvalg siger i sit End-